

biva Amorosa. Morebiti dragica, se skriva v te-le pravljici kak pouk! Vender, povedal sem ti jo samo radi tega, da pozabiš jesenski dež, ki bije na stekla oken, ter da se z malce večjo ljubavjo navdušiš za me, mladega pripovedovalca.

Novice.

— **Osebnosti vesti.** Vsled zakona o preuredbi državnega veterinarstva so bili imenovani pri deželni vladi deželni živinozdravnik gosp. Ivan Wagner deželnim veterinarim referentom, koncipist gosp. Alojzij Pavlin pa višjim okrajnim zdravnikom. Ostali, v državni službi stoječi živinozdravniki so bili razvrščeni tako-le: gg Tomo Wirgler, Ferdinand Gaspari, Otmar Skale in Jos. Sadnikar so imenovani za višje okr. živinozdravnike v IX. čin. razredu, gg. Fran Majdič, Makso Pavlin, Anton Korošec, Rudolf Zalokar, Hugon Turk, Alojzij König in Ivan Rajer pa za okr. živinozdravnike v X. čin. razredu. — Premeščena sta davčna vežbenika gg. Tomo Tavčar iz Radovljice v Škofjo Loko in Ivan Kilar z Brda v Velike Lašče. — V osmi činovni razred so pomaknjeni učiteljski profesorji gg. Ivan Macher v Ljubljani in Viktor Bežek ter Anton Jeras v Gorici. — Postajenačelnik v Podnartu, gosp. R. Golob je premeščen k c. kr. železnično-obratnemu uradu v Ljubljano. — Gdđ. Ivana Zorec v Ljubljani je provizorično nastavljena kot učiteljica v Prežganjah. — Šolski vodja v Gorici, gosp. Ivan Vrščaj je imenovan učiteljem na c. kr. rudniški ljudski šoli v Idriji.

— **Občni zbor slovenskega umetniškega društva** bo 27. t. m. v ljubljanskem „Narodnem domu“. Dnevni red običajno. Vsi slovenski listi so naprošeni, da ponatisnijo to notico v obveščanje svojih p. n. čitateljev.

— **Nova šolska knjiga.** „Slovenska stenografija“. Priredil Fran Novak, c. kr. gimnazijski profesor I. del. Korespondenčno pismo (3 krone). II. Debatno pismo (2 krone 40 vin.). V Ljubljani 1900. in 1901. C. kr. ministrstvo za bogočastje in nauk je to knjigo odobrilo brez vsakršne premembe z razpisom z dne 30. septembra 1901., št. 28 261.

— **Pomanjkanje stanovanj v Radovljici** je jako občutno in so nekateri uradniki v največji stiski za bivališča. Vlada je vsled tega od radovljiške občine zahtevala, da mora sezidati hišo s šestimi stanovanji, drugače, da se uradi premete iz Radovljice. Občina hoče temu ugoditi, sezidati novo šolo in staro šolo predelati za stanovanja. Vsled te kalamitete se je zopet zavlekla zgradba novega uradnega poslopja, ker vlada se neče prej odločiti za to stavbo, dokler ne bo pre-skrbljeno za stanovanja.

— **Zaprta šola.** Vsled pomanjkanja učiteljskih močij se je zatvoril tretji razred na c. kr. rudniški šoli v Idriji.

— **V pokoj je šel profesor zgodovine na zagrebškem vseučilišču** gosp. Natko Nodilo. Mej Slovenci je to ime malo znano in vender je Nodilo jeden najodličnejših, najzaslužnejših in najsimpatičnejših hrvatskih domoljubov. Zadnjih dvajset let je deloval samo kot profesor in zgodovinar, ali poprej je bil vse svoje redke sile posvetil političnemu prepodu Dalmacije, in Nodilu gre velik del zasluge, da se je Dalmacija otresla italijanskega gospodstva. Nodilo je bil prvi časnikar, ki je v Dalmaciji začel delovati za pravice hrvatskega naroda.

— **Nove razglednice.** Novi most Franca Jožefa I. je izšel na dveh, jako ličnih razglednicah, kateri je izdal g. H. Sevar. Sliki kažeta blagoslovljenje mostu dne 4. t. m. Razglednice je dobiti v vseh knjigotržnicah in papirnicah.

— **Državno varstvo prirodnih lepotin.** V državnem zboru je poslanec Novak in dr. stavlil predlog, naj se prirodne lepote, kakor: slapi in dr. stavijo pod varstvo države. Koli-kokrat se je vže zgodilo, dasi pod pretvezo, da se gre za industrijelne stvari, marsikateri kinč kake dežele za večno uničil. Glejmo samo na Kranjskem projekt, da bi se Vintgarski slap porabil za Jeseniške tovarne. P.

— **»Zveza slovenskih posojilnic v Celju«.** V četrtek dne 17. t. m. se je vršil v Celju občni zbor te zveze. Udeležilo se ga je 72 posojilnic in sicer 30 po zastopnikih 32 pa je poslalo pooblastila. Zborovanje je vodil zadružni načelnik gosp. Miha Vošnjak.

— **Štajerska kmetijska družba** je imenovala svojim tajnikom gosp. Frana Juvana, doslej ravnatelja kmetijske šole v Hebu na Češkem. Juvan je Korošec in je nekaj časa služboval tudi pri koroški kmetijski družbi.

— **Nemška šola v Šoštanju.** „Schulverein“ je sklenil za ustanovitev nemške šole v Šoštanju dati 6000 kron; ker se je že poprej več let nabiralo za to šolo, znaša že vsota, ki je odmerjena za ponemčevanje v slovenskem trgu, nad 12 tisoč kron. Šoštanjski Slovenci store prav, da prično zgodaj delovati v tem smislu, da se ni eden otrok slovenske matere ne vpiše v šulverajnsko šolo, kadar bode dozidana.

— **Nemške marke za šulverajnsko šolo.** Iz Sevnice se poroča, da je za tamošnjo nemško šolo daroval „Allg. deutscher Schulverein“ v Berlinu 100 mark. Naj bi za kako slovensko šolo prišlo na pr. iz Rusije 100 rubljev, videli bi, kakšen krik in vik bi nastal po vsem Izraelu proti nam Slovencem. Zmerjalo bi se nas z valeizdajalci, panslavisti itd., dočim so seveda naši „Nemci“, ki beračijo za ponemčevanje slovenskih otrok pruske marke, najboljši in najzvestejši patrijotje!

— **Deželnozbornske volitve v Istri in na Goriškem** se bodo vršile prve dni meseca decembra in sicer bodo volitve v kmetskih občinah dne 5. decembra, volitve v mestih in v kupčijskih zbornicah dne 7. decembra, volitve iz veleposrestva dne 9., oziroma — na Goriškem tudi dne 11. dec.

— **Beogradsko pevačko društvo** priredi pod vodstvom slavnega srbskega kapelnika gosp. Steva Mokranjca v drugi polovici meseca novembra v Ljubljani koncert.

— **»Südsteierische Presse«** je objavila v svojih zadnjih številkah nemški prevod Meškove slike „Ciril Závozel“.

— **Izseljevanje v Ameriko.** Vsak dan se pripeljejo v Ljubljano izseljenci v Ameriko. Povprečno se jih odpelje vsak dan 20. V torek se jih je odpeljalo 66. Tudi izseljenci iz Zagreba, Reke in Trsta se peljejo skoz Ljubljano v Havre.

— **Slovenska tiskarna v Braziliji.** G. J. Strucelj, nekdanji odgovorni urednik „Soče“, ki biva že dlje časa v Porto Alegre v Braziliji, naznanja v posebni okrožnici, da je otvoril svojo lastno knjižno in akcidenčno tiskarno.

— **Umrli.** V Cerknici je umrl trgovec in posestnik, gosp. Fran Tratnik.

— **Ulom.** V Loki pri Zidanem mostu so tatovi nromili v grad gosp. Jožefa Lukmana in skušali razbiti blagajno, pa se jim ni posrečilo.

— **Desertiral** je v Celovcu 13. t. m. računski četovodja 17. pešpolka N. Samida.

— **V znamenju noža.** V neki gostilni v Sv. Križu pri Tržiču so se fantje stepili. Janez Merkun je pri ti priliki zabodel nož Jos. Perkotu tako v prsa, da se je ta brez zavesti zgrudil.

— **Deklici zgoreli živi.** V petek v jutru je pustila Susičeva žena, ki stanuje v Gorici v ulici Kolonijski šte. 3, svoji dve punčiki, 5letno Mercedes in drugo 3letno, sami doma. Ona je šla po opravku, predno pa je odšla, je dala Mercedi še velik grozd, da bo mirna ter se bo igrala z mlajšo sestro, ob jednom pa je naročila spodaj stanujoči Katarini Brak, naj

pazi na otroka. Med tem časom je Mercedes zažgala na štedilniku kos papirja. Ali s papirjem vred unela se je tudi deklici obleka, katera je bila hipoma v plamenu. Deklica je kričala in se vila v bolečinah, 3letna mlajša sestra pa je skočila k oknu ter klicala na pomoč. Otrok je umrl za opeklinami. — Marija Jazbec v Dornbergu je pustila v kuhinji svojo 3letno hčerko Marijo. Punčika se je igrala ter prišla po nesreči v dotiko z ognjem, da jej je začela goreti obleka. Ker je kričala, so prihiteli ljudje na pomoč. Prepeljali so jo v gofriško bolnišnico, kjer pa je takoj izdihnila.

— **Predrzní tatovi.** Te dni se je vrnila na Dunaj gospa Magdalena Donner, ki je prebivala čez poletje na deželi. Takoj, ko je stopila v stanovanje, je opazila, da so bili tatovi v njem ter so odnesli dve hranilni knjižici, glaseči se na 7500 kron, ter več dragocenosti. Toda ne samo to: roparji so celo kartali v spalnici, tudi spali so ondi ter so preobrnili vse stanovanje; povsod je vladal strašen nered. Do sedaj redarstvo še ni prišlo tem predrznim tatovom na sled.

— **Preosnova naših pešpolkov.** Listi poročajo, da predloži vojno ministrstvo še v tem letu državnemu zboru načrt zakona, vsled katerega se bodo pešpolki preosnovali. V smislu tega zakonskega načrta bi obstojal vsak pešpolk iz treh, mesto kakor prej iz štirih bataljonov; iz ostalih 120 bataljonov pa bi se ustanovilo 34 novih pešpolkov, tako, da bi imeli potem 136 pešpolkov. Ob enem poročajo listi, da se vojno ministrstvo bavi z vprašanji dveletne stalne službe in pa z napravo nove uniforme za infanterijo.

— **Malo šol — a dovolj žganjarij.** Pri zadnji seji mestnega sveta v Lvovu je prof. Majerski med drugim povdarjal, da vsako leto raste število otrok, ki ne obiskujejo nobene šole, četudi so dolžni, hoditi v šolo. V zadnjem šolskem letu je bilo takih otrok v Galiciji 8000. Šole ne obiskujejo zbok nemarnosti starišev, šolskih nadzornikov, ali pa zavoljo malega števila šol in učiteljev. Ali tem bolj cveto žganjarije. V Jaremču pripada na 100 huculskih družin 15 žganjarij, od katerih je 13 židovskih. Žganjarije so bile prej odprte cele noči, zdaj pa se morajo zapreti ob 10. uri zvečer. Število šol se ne povečava, ali tudi število žganjarij ni manjše.

— **Iz ljubosumnosti.** Iz Budimpešte javljajo: Dne 21. t. m. je ustrelil bogat posestnik Fran Erl svojo ženo, otroke in nekega uradnika, na katerega je bil ljubosumen. Potem pa je usmrtil še samega sebe.

— **Vzroki propadanja hrvatskega naroda.** „Hrvatski Branik“ je začel prijavljati senzacionalne vesti o vzrokih propadanja hrvatskega naroda v obče, zlasti pa v nekaterih krajih Posavine, mej katere šteje Štitar, Bošnjaci, Otok, Privlake, Rajevo selo, Drenovac, Babino, Šamac itd. Kot pglavitni vzrok izumiranja naroda navaja „Branik“ dejstvo, da si ženske — zlasti neomožene, zatirajo plod. Ljudstvo je v teh krajih demoralizovano, mladina zaide prav hitro na napačna pota, a dekleta, da ne bi trpele posledic svoje lahkomiselnosti, si zatirajo plod, a jih pri tem prav mnogo pomrje. Neštetokrat se pripeti, da umrje devojka, ki je bila zdrava in čvrsta, a če se vpraša na čem je umrla, sledi odgovor: „Hotela si je vzeti plod“. Jednako se dogaja v zakonih. V nekaterih trgih in vaseh je po 10 do 15 hiš — a to ne morda ubožnih, marveč imovitih ki nimajo nič otrok. Vzrok je, ker si žene, nehoteče truda in bolečin, zatirajo plod. — S tem poslom se pa pečajo navadno babice in je znana taka ženska, ki ima na vesti že 2000 slučajev, ko je ženam in dekletam zatrla plod. — Oblasti se za to nič ne brigajo, duhovščina pa je nasproti tej razuzdanosti brez moči. Oblasti — no, gg. uradniki bi v mnogih slučajih morali pač prižati zoper same sebe!! — pravijo, da hočejo „pismenih dokazov“, župniki pa pravijo, da bi morali pol svoje župnije tirati v kriminal, ako bi začeli z ovajanjem slu-

čajev. Najbolje bi bilo seveda, tirati vso stvar pred sodišče in pozapreti nečloveške hijene — babice, in pa zasledovati prvotni vir tem žalostnim razmeram.

— **Zanimivost z ogrskega volišča.** Zanimivo je, na kak način je prodril pri zadnjih volitvah v sedmograškem okraju Akosfalva kmetski kandidat Makkay. Izprva je bil ta mož strasten agitator vladnega kandidata Legrady-a, tiskarja v Budimpešti. Pri raznih agitacijskih potovanjih mu je šinila v glavo misel, da bi bil tudi sam lahko poslanec. Na prvem shodu je razvil svoj načrt. Vprašal je volilce, kako se zлага s njih razumom in vestjo, da hočejo voliti kandidata iz Budimpešte, odkoder izhaja vzrok, da plačujejo toliko davkov. Ko so volilci jeli debelo gledati in izražali mnenje, da jim davke predpisuje domači davčni urad, novi kandidat ni prišel iz konteksta. Potegnil je iz žepa davčno knjižico, na kateri stoji črno na belem: „Tiskal Karol Legrady v Budimpešti“. S tem je bil pobit vsak dvom in kmetje so raje volili domačina, kakor pa budimpeštanskega tiskarja davčnih knjižic.

— **Vlasicsev kolegij.** „Deželno društvo za žensko izobrazbo“ v Budimpešti je odprlo s tekočim semestrom takozvani „Vlasicsev kolegij“ (po naučnem ministru Vlasicu, ki je rodod slovenski Prekmurec). V tem kolegiju bodo stanovale slušateljice budimpeštanske univerze. Proti odškodnini 800 K na leto dobe stanovanje, hrano in popolno oskrbo. Revnejšim, ki predlože spričevalo usoznosti, znižajo pristojbino na 600 K, plačljivih v mesečnih obrokih v naprej. Zavod vodi ravnateljica. Članice kolegija se morajo pismeno zavezati, da bodo spoštovale pravila in hišni red kolegija.

— **Časnikar v zverinjaku.** V Frankobrodu je stavil časnikar Müller Herfurh, da si upa iti v zverinjak med leve in ondi izpiti steklenico šampanjca. Rečeno — storjeno. Časnikar je stavo dobil. Mož je precej suh in za njegove suhe časnikarske kosti levi niso marali.

— **Turški diplomat pojde v samostan.** Splitsko „Jedinstvo“ poroča, da se ondi mudi gosp. Anton Peršić, prvi tajnik turškega poslaništva v Cetinju. Ta mladi diplomat, katerega prsi krasi pet odlikovanj, odločil se je po smrti svoje matere, da vstopi v frančiškanski red in sicer bode njegov novicij v samostanu Visovac, kamor ga spremlja o. Radič. tajnik nadškofa barskega.

— **Slovaški državni poslanci,** ki stopajo letos prvič v parlament, so: Jan Valašek, odvetnik v Trnavi, župnik Martin Kollar v Nadešu in Jan Ružiak, odvetnik v Liptovskem sv. Miklavžu. Srbskim poslancem je izvoljen dr. Ljubomir Pavlović iz Turškega Bečeja.

— **Grofica Lonyay in njen oče,** belgijski kralj, sta kakor znano, razprta. Kraljica holandska, Viljemina, si je te dni mnogo prizadevala, da bi hčer in očeta zopet spravila; toda zaman! Kralj Leopold je izrekel željo, da mu je najljubše, ako grofica Lonyay za sedaj ostane proč od Belgije.

— **800kratni tat.** Ta tatinski rekord je dosegel v Berlinu neki žid Lewy. V veliki kupčijski hiši s svilo je bil tri leta zaupnik svojega gospodarja in je kot tat svojega gospodarja 800krat ukradel.

— **Komur ali kaj?** Neki varšavski list, kakor piše dopisnik „Nov. Ref.“, je objavljajal cene poljskih pridelkov, med drugim tudi bele in rudeče detelje. To je zbudilo pozornost cenzorja, kateri je k sebi poklical urednika in mu prepovedal enkrat za vselej, hkrati pisati o obeh vrstah detelje. „Mi poznamo“, rekel je cenzor zmagoslavno, „te vaše izgovore. Vsakdo bi mislil, da je to detelja, ali to so poljske narodne barve, poljska propaganda. Vemo, kaj to pomeni. Ako hočete pisati o detelji, pišite en dan o beli, drugi dan pa o rudeči, a ne hkratu o obeh“.

— **17letna žena — morilka.** V Hunsrücku so zaprli 17letno ženo gozdarja Lachmutha. Dolže jo, da je umorila svojega moža, s katerim je bila omožena še-le šest tednov. Stariši

so jo prisilili, da je vzela neljubljenega moža. To ji je tako zmešalo pamet, da je dobila arzenika in po šesttedenskem zakonu je zastrupila svojega moža.

— **Električni stroj za znamke.** Na berlinskih poštah so vpeljali električni stroj, ki v jedni minuti 120 pismom pritisne poštni pečat.

— **Draga pravica.** V francoskem departemêntu Lojère se je zgodil sledeči komični slučaj: Ovca nekega posestnika se je zgubila in je zablodila v tujo čredo. Posestnik te črede ji je dal svoje znamenje in jo je sprejel med svoje in sicer tem rajši, ker je bila last njegovega sovražnika. Ta je tožil, obtoženec pa se je izgovarjal, kajti — „usmiljeni ima sočutje tudi z živalijo“. Pravda se je vlekla skozi vse inštanse in se je končala pri kasacijskem dvoru. Posestnik ovce je zmagal, in njegov nasprotnik, „usmiljeni“ ovčar, mora plačati 17.000 fr. pravnih stroškov. Poleg tega mora poravnati še stranski račun 1800 frankov. Ovco so namreč v tem času dali poljskemu pazniku v oskrbovanje in je dobila ta čas jagnje, ki je staro že jedno leto. Stroški za pitanje znašajo 1800 frankov.

— **Skrivnosti francoskih gledaliških toalet.** Francoska „Revue“ priobčuje jako zanimive podatke o gledaliških toaletah; mi posnemamo iz nje na kratko sledeče: Gledališča se imajo izkazati v izmišljevanju fantastičnih kostumov. Navadne in salonske kostume pa si morajo igralci omisliti sami. Gledališče „Comédie Française“ pa oskrbuje svojim članom samo obleke ter ima v to svrhu letni proračun 120 000 frankov. — Kadar je treba pri predstavi od dežja premočene obleke, namažejo taisto z arabskim gumijem, da se blešči. Neki igralec je za predstavo potreboval obleko kakega tolovaja ali capina. Odkupil je pri nekem kočijažu stare hlače, jih zakrpal ter jih pustil dlje časa na dežju in solneč, da dobe potreben „dekadenten kolorit“. In ta igralec v Odeonu, ki je nastopil v igri „Chemineau“ je občinstvo presenetil s svojo prav zadeto uniformo. Salonske obleke in obleke za izprehode ne strinjajo se vselej z scenično resnico. Gotovo je malo resnici podobno, kadar igralka v obleki za 2000 frankov išče službe z 1500, nasprotno pa se milijonarke-princezinje odevajo v robo, koja stane 19 sous meter. V „Veliki operi“ in v „Odeonu“ prehajajo obleke po prvi uporabi v last države.

— **Plemenit milijonar.** Milijonar Solodownikov je mestu Moskvi zapustil 12 milijonov rubljev, da mesto sezida cena stanovanja za revne sloje prebivalstva.

— **Hud dvoboj.** V Madridu sta se dvobojevala radi žaljenja časti polkovnik Coton ter major Belazquez pod težkimi pogoji. Vsak je smel štirinajstkrat ustreliti. Nobena krogla ni zgrešila. Oba sta že krvavela. Nekatero prizadete rane so bile tako hude, da je ranjenec omedleval. Polili so ga z mrzlo vodo, srknil je dušek žganja, streljal je dalje — slednjič je major obležal mrtev.

— **Dobra kava** napravi se po receptu slovečega kemika Justus Liebig-a v Hamburgu. Kavo se namreč par minut predno se jo rabi zmelje in sicer bolj na debelo, ker je baie boljša kakor prav drobno mleta. Nato se dene v vrelo vodo dve tretjini pripravljene kave ter se jo pusti 10 minut vreti. Potem se dene še ostala kava v tekočino, katera naj se nato takoj odstavi od ognja ter pusti pokrito stati še kakih 5—10 min. Po malem mešanju ustavi se kava naglo na dnu in tekočina je izborna in čista, ne da bi jo bilo treba precejati.

— **Vojna — boli.** Da vojna ne boli samo angleške državne blagajne, marveč tudi človeško telo, to je skusil nedavno sam angleški minister Brodrick. V nekem privatnem pogovoru s svojim prijateljem dr. Liveringom, ki je hud nasprotnik vojne v južni Afriki in angleške vladne politike, je hkrati dejal dr. Livering: „Dragi prijatelj, si li že kedaj mislil na to, koliko trpe naši ljubi vojaki na bojišču in ne manj tudi burski bojovníki? — „Kako moreš kaj takega vprašati?“, reče minister, a pri tej priči se mu izvije iz prsij mučen

vzdih, mej tem ko hlastno dvigne svojo desno roko, iz katere je silila kapljica krvi. Dr. Livering je namreč skrivoma ranil ministra s svojim nožičem na roki. „Kaj si mi storil! O joj kako to boli, o joj, kako to skeli!“ je vzdihoval minister. A prijatelj mu reče: „Glej ljubi moj, ti zdihuješ in stočeš, ko sem te malce ranil z noževo ojstrino, ko ti samo kapljica tvoje krvi kinča belo roko. Kaj pa oni ubogi ljudje na bojišču, katerim se režejo celi udje, katerim mesarijo granate živo meso in kateri noč in dan prebijejo v najhujših mukah. Ali si ti, Chamberlein in sam naš kralj — ali ste vi vinski gospodje, že kedaj pomislili, kako trpe ti ubogi ljudje? Kako pak! Lahko je vojno diktirati, lahko je suhoparno poročati: toliko in toliko mož je padlo, toliko je ranjenih itd., ako pa smo po vseh teh mukah nedotaknjeni mi, ako se pri vsem tem dobro imamo!? Ali bi bila ta strašna vojna tam v južni Afriki, ako bi vi, državniki se zavedali trpljenja žrtev vaše brezčutnosti? — Gotovo ne! No, zdaj grem še k Chamberleinu poskusiti“ — tako se je dr. Livering poslovil od ministra. Uspeha seveda njegov eksperiment ne bode imel nobenega.

— **Junaški pritlikavec.** Amerikanci so zelo veseli, da so na Filipinah ujeli pritlikavca Puceto. Ta pritlikavec je 60 let star, in je 91 centimetrov visok. Vsled svoje male postave je v boju za neodvisnost Filipin Amerikancem naredil veliko škode. Priplazil se je v bližino ameriških straž, ne da bi ga straže opazile in je postreljal tako nad 100 ameriških vojakov. Sedaj je tega junaškega pritlikavca ujel ameriški vojak Henry Stepler, ki ga je prinesel svojim tovarišem, držeč ga pod svojo pazduho. Vlada je Steplerju dala pritlikavca v dar in sedaj roma Stepler s slavnim pritlikavcem po ameriških mestih in ga kaže ljudem za drag denar. Stepler bode v najkrajšem času bogat mož.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 25. oktobra 1901. Pšenica K 8.20 h, rž K 6.50 h, ječmen K 6.30 h, oves K 7.30 h, ajda K 6.— h, proso K 7.— h, turšica K 6.50 h, leča K 10.— h, fižol K 9.— h. Vse cene veljajo za 50 kilogramov.

Vsaki človek

ve veliko vrednost ene pozlačene

ure z verižico

s 3letnim jamstvom, zraven pa še 385 neobhodno potrebnih rečij in sicer: 1 prav fino pariško damsko brož z simili-briljanti, 1 par ff. bouton za dame z simili-briljanti; 1 garnitura double-zlatih gumb za manšete in srajce, patent, 1 krasni prstan z pon. kamnički, 1 vratna igla; 1 krasni nož, 1 krasni žepni pisalnik, 4voglat, 1 ff. toaletno zrcalo v toku, 6 rut, 1 krasna cevka za smodke z jantarjem, 20 potrebnih pisalnih rečij in še 350 komadov različnih drugih stvari. Vse te 386 komade **z uro**, katera je sama ta denar vredna, dobite za **1 gld. 90 kr.** po poštnem povzetju od prve določilnice

R. Klein, Krakau, Postfach.

Za nepovoljno se denar vrne.